

VENDÉGLŐSÖK LAPJA

(„PINCZÉREK LAPJA.”)

A HAZAI SZÁLLODÁSOK, VENDÉGLŐSÖK, KÁVÉESOK, PINCZÉREK ÉS KÁVÉHÁZISEGÉDEK ÉRDEKEIT FELKAROLÓ SZAKKÖZLÖNY.

A „Budapesti szállodások, vendéglősök- és koresmárosok ipartársulata”-nak, az „Első magyar orsz. pinczemeszterek és pinczemuikások egylete”, a „Budapesti kávéház segéd-egylet” a „Szatmár-németi pinczér-egylet”, a „Székesfehérvári pinczér-egylet”, a „Szombathelyi pinczér betegsegélyző-egylet”, a „Kolozsvári pinczér-egylet”, a „Győri pinczér-egylet”, a „Révkomáromi vendéglősök és kávéosok ipartársulata”, az „Aradi pinczér-egylet”-nek, a „Szabadkai pinczér-egylet”-nek, az „Aradi vendéglősök- és kávéház egyesülete”-nek, az „Újvidéki szállodások-, vendéglősök és kávéosok ipartársulata”-nak a „Miskolci pinczér-egylet”-nek és a „Kassai vendéglősök kávéosok, koresmárosok és pinczerek egylete”-nek.

H I V A T A L O S K Ö Z L Ö N Y E .

Megjelenik havonként kétszer, minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési ár:

Egész évre ... frt 6.— Félév-re ... frt 3.—
Háromnegyedévre ... 4.50 Évnyedre ... 1.50

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

IHÁSZ GYÖRGY.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VIII. kerület, Zerge-utca 5. szám.

Kéziratok és előfizetések ide intézendők.

HIVATALOS RÉSZ.

Jegyzőkönyv.

Felvetétt Aradon, az aradi pinczér-betegsegélyző és temetkezési egylet választmányának július hó 15-én saját helyiségében megtartott üléséből.

Jelen voltak : H u z ó István alelnök, L u s z k a József pénztárnok, D o m s i t e r János ellenőr, M a j e r Károly, B e r g o n c y Gusztáv, S z a b ó István, F o k József választmányi tagok.

1. Pölzl Miksa elnök távolléte folytán, H u z ó István alelnök megnyitván a gyűlést, üdvözi a tagokat és constatálja annak határozott keppességét mire felolvastatja a mult ülés jegyzőkönyvét hitelesites végett.

A jegyzőkönyv észrevétel nélkül hitelesítettik.
2. L u s z k a József pénztárnok bemutatja július hóról szóló számadásait mely szerint a bevétel 107 frt 06 kr. kiadás 62 frt, maradvány készpénzben 45 frt 06 kr. bemutatja az ez összegről szóló számlákat és számadásait. A bemutatott számadások és számlák rendben levőknek találtattak és a 45 frt 06 kr. a pénztárba beutaltványoztatott, mire L u s z k a József pénztárnok urnak a felmentvény megadattott.

3. K o r m o s Adolf egyleti bemondó előterjeszté miszerint Pittner Jánost a választmány utólagos jóváhagyásának kinyerése reményében az egylet kebelébe II. osztályu tagnak felvette és tőle az alapszabályok 10.§-a és b pontja szerinti 80 beiratási — és 50 kr. havi előleges tagsági díjját beszedvén, azt a pénztárnoknak szabályszerűen beszoalhatta.

D o m s i t e r János egyleti ellenőr említett egynek az egylet kebelébe leendő felvételét kifogásolja, amennyiben nevezett erkölcsi tekintetekben kifogas alá esik, amennyiben köztudamasulag bárki ellen is oly annyira megrovásra érdemes magaviseletet tanusított, hogy egy erkölcsi testületben ugy az egyes mint annak összeségének csak megbotránkozására szolgálhatatok okok.

Határozatotott.

Tekintettel arra hogy Pittner János kérelmezőnek az egylet kebelébe leendő felvételét az alapszabályok 10.§-a. szerint szükséges 2 választmányi tag nem ajánlotta de

különbön is aзи, hogy 45 életkorát még meg nem haladta és egészségi állapotát mivel sem igazolta, és tekintettel továbbá arra hogy felvétele ellen erkölcsi tekintetekből kifogas tételt: kérelmével elutasitassék, utasitaván ennél fogva egyleti pénztárnok, hogy nevezett kezéhez az általa előlegesen beiratási és tagsági díj czímen befizetett összesen 1 frt 80 kr-ra tevő összeget annak szabályszerű nyugtájára kifizesse.

Jelen határozat az egyleti pénztárnokkal nemkülönbön Pittner Jánossal kivonatilag közlendő.

4. Goldberger B egyli. titkár ajánlja Schifferer Alajos, Braun Ignác, Wallinger József, Lengyel Ede urakat az egylet paroló tagokul felvenni.

Utastattik az egylet ellenőre és bemondója ajánlott urak felvételére. Több tárgy nem lévén elnök az ülést berekeszi. Közli:

Goldberger Bertalan,
egyleti titkár.

Még egyszer „a minta adó-kivető-bizottság és a műbor“.

E tisztelt lap f. évi 13-ik számában közzétett műboros cikkemet Grün Nánthán ur Gyulafehérvárról válaszával tisztelte meg. E választ ép ugy nevezhetném műválasznak, miként a nem saját termézetes helyén produkált bort műbornak nevezik. És a válasz mülegességét annak egész tartalma ugy, mint tartalmatlansága «szakszerű vizsgálat» nélkül is elárulja.

En multkori cikkemben azt állítottam és állitom ma is, hogy a gyulafehérvári adó-kivető bizottság Önt, mint műborgyártót adóztatta meg. Minthogy pedig e ténnyt válaszában ön is beismerte, cikkem veleje ellen nem volt semmi czafolni valója. Hogy aztán az adó-kivetés minden legkisebb részleteiben ugy folyt-e le, a mint én e lapokban közzé

tettem, azt föltétlenül nem tudhatom; mert jegyzőkönyv nem áll rendelkezésemre sem pedig személyesen jelen nem voltam; de oly szavahihető gyulafehérvári polgároktól hallottam, kiknek ez-értelmű állítását inkább hajlandó vagyok elhinni, mint önnök azon kijelentését, mely saját műbor nagykereskedő voltát szerényen tagadásba helyezi. — Egy azonban bizonyos; és ez az : ha valaki bemegy Gyulafehérvárra és bárkitől azt kérdezi, hol csinálják itt a műbort? talán a siketnéma és a vakonszületett is Grün urhoz vezetné a kíváncsi kérdezőt. Ha ezen állításom engem cserbe találna hagyni, kész leszek e helyen ünnepléses bocsánatot kérni. — Elég az hozzá : nincsen füst tűz nélkül. Azt is biztosra vehetünk, hogy ön az oly előzékenyen felajánlott szakszerű borvizsgálat alol ugy közönséges értelemben tisztán fogna kikerülni; de azt már szeretném látni, hogy hol, mikor és kik által fogja az ön árjegyzékében ajánlott fajborokat u. m. rózsamáli, czelnai, rizingl muskatályi, leányka stb. borokat megvizsgáltatni? hol és kiktől vette e fajta borait? Tudtommal Czelnán nem szokott bort vásárolni; és ha mégis van czelnai bora. azt ezlán nem a műbor, hanem a hamasitvány czime illetné meg. Ön már arról nem tehetek, hogy habár ön ezeket borból «javítja» oda, a hova jónak látja, az usus az e fajta borokat mégis műbornak tekintti.

Nincs szándékom ugyan személyeskedni, de még s-m térhetek ki ama régi közmondás felhasználása elől, hogy ön olyan, mint a kancsal mézárós : nem oda vág, a hová néz. És ez így van. A helyet hogy szabályszerűen megejtett borvizsgálat (a mit ön eléggé hangsúlyozott) eredményével állana elé, mely

önt a közvélemény előtt igazolná abban, hogy nincsen, nem is volt műbora és hogy ön egyáltalán nem műborgyáros: hát Gyulafehérvár képviselői testületét és polgármesterét ijedségbe ejtő ellenfél gyanánt kedveskedik minden felszólítás és inzultálás nélkül jelenkezni, mintha hallanánk az elégtételt kereső kérdést hangzani, hogy merészeltétek azokat a büzhődt bódékat kidobni, melyek ezelőtt a Deák Ferencz utca főekességét képezték? miért nevezték azt el Novák, Ferencz-térnek? miért nem inkább Grün Náthán-térnek? hiszen ott a régi jó időkben eleget sürgöttem mint vámszedő. — Látna Grün ur! valódi és nem «mű»-férfiasság kellett volna, akkor mindjárt melegében felszólalni a képviselő testület határozata ellen; no de hát kezdünk rájönni, hogy a műbor mellett kezd kifejlődni a talmi Deák Ferencz-kultusz is.

Bocsánat, hogy eltértem a tárgytól és másról találtam beszélni, mikor a bor árát kérik. Tehát izeljük tovább a műbort, azt pardon! a «műválaszt» Grün ur! mondja: «Óvásomat (t. i. a műbor gyártás vádjá ellen) azzal erősítem meg, hogy szabadságot adok a bizottságnak (t. i. az adó kivét bizottságnak) boraimat és a kezelést megvizsgálni.» — kissé lejjebb ugyan azon szuszra nyilatkozik: «különbön a tisztelt adókivét bizottság laikusokból*) állván, nem voltak kompetensek boraimat műbornak kvalifikálni». — Már én erre azt mondom vagyok, hogy az idézett kifejezésekben nyilatkozó észjárás vagy műbornak, vagy valami «mű»-gombának lehet az eredménye és azt akármelyik laikus is könnyen, de biztosan megállapíthatja.

Aztán állítja Grün ur, hogy az ellene felhozott «vád valamelyik konkurrensnek valótlán vádjai». Biztosíthatom róla, hogy ez idő szerint Önök Gyulafehérvárt konkurrens nincsen,

Abban teljesen igaza van Grün urnak, az adókivét bizottság műborgyártásért senkit sem büntethet; és én magam is nem azért életem a «minta adókivét bizottság» elnevezéssel, mintha az Önről adott kivetésében a műborgyártást büntetéssel akarta volna sújtani, hanem egyszerűen azért, mert saját hatáskörében leleplezni és nehezíteni akarta a műbor felvirágzását, mely a jóhírnévek örvendő igazi magyar bor renegeját bortermelő gazdaközönségünk kiszámíthatatlan kárára rontja és megsemmisíti. Ez volt egész cikkem vejele. — És még hozzá tehetem hogy önnek ügynői bejárják a Székelyföldet, Besztercze-Naszód vidékét, hol bor nem terem

és árulnak különféle fajtájú borokat olyan árban, hogy azzal az igazi termékkel, nem versenyezhet. Ezekre vártam volna én czafolatot

Arról azonban nem tehetek, ha egyebeknek a «műbor» talán jobban sikerül, mint a «műválaszt».

Alsóférmegyeyei.

A nőkről.

Írta: Verner László.

Akit anygal édes szóval,
Forró csókkal, vég mosolylyal
Fogad háza küszöbén,
Az, az élet terhét, gondját
— A kedvét bármiként rontják —
Meg nem látja ősz fején.

Nyilván való, hogy a ki cikkemnek megtöltött elolvasta, tisztába lesz azzal, miszerint voltaképpen apológiát akarok írni a nők mellett. «Van-e erre szükség?» — fogják kérdezni. És én felelem, hogy van; mert bizonyos az, hogy husz példaszóval tizenkilenczet a nők ostorozására gyarítottak előideink.

Még ez csak hagyjan. Ezt ismeretlen szerzők kockáztatták, a kiknek szava lehet enyeges inkább, mint az igazság feltárása; ennél — első pillanatra — többet nyom a híres Pázmány Péter egy predikációjának következő mérges mondása: «Isten előtt többet ér a férfiak hazugsága, mint a nők igazmondása.» De e szó se ér többet, mert nem szavakból vonunk következtetést, hanem a tapasztalászer tényeiből, melyekből az esetleges Xantippék, mint bizarr kivételek mutatkoznak s olyanok mint a rossz hatos, mely a közforgalomban sokszor megcsorogított és éreven emlegettetik; de a jó hatos emlegetés nélkül szolgál a szükségletek megszerzésének eszközevé.

Tény az, hogy a mai socialistikus tünetek első és leghatalmasabb erje a családi élet meglazulása. A munkásviszonyok, a megelégetés kegyetlenül nehéz harcra csak mind elősegítő, mert — hogy egy népies szólásmóddal jelezsem a helyzetet — régente se repült ám a sült galamb az éhesnek szájába. Minél erősebb szívbéli kötelekék fűzik a családtagokat össze, létharca annál kevésbé nehéz, s senki sem fogja tagadni, hogy e kötelekből eredő egyetértésnek, a család igazi boldogságának nem e a nő a megteremtője és hű őre?

Az a glegények gárdája veszedelmesen nő s ezzel a septicus felfogás, a melegebb időségi kitörése a társadalmi rend felragasztására törekvésnek, a helyett, hogy az élet valódi céljaival megbékélve, egy hű nőt választanának, ki búban, bajban, örömben együtt tartson s békintse az elutalt a megelégedés rózsáival.

Ez a nő nemes hitvátsa. Subjectiv ez, mert az egyéni boldogulást teszi lehetővé; de politikailag is fontos, mert vele a korunkban divatos ugy nevezett «nagy» kérdések megtörpülnek és veszedelmes voltak megnyírják. De hiszen corumpált viszonyok közepette akár hány nőgyűlölő fogja elbírálni vetni: Hát ön megfeledezni tud arról, hogy a hivatalnok karban léptem-nyomon felmerülő sikasztás sokszorosa oka a nő volt?

Felelek erre az ellenvetésre, és ismét csak az előbbi esetet citálom arról az újpesti hatosról, melyet birtokosa több zörösen megemeget, míg többi jó társairól mit se szól. Kivételek ezek s rugó semmiképpen a nők, kik — ennek,

ellenkezőjét cikkem se akarja bizonyítani — nem hibátlanok, de kiknek esetleg hibait a férfi jellemnek kell kitéperálni, ha egyes esetekben mutatkoznak első megnyilatkozása idején és ha ezt későbbben a becsülettel megfosztotta, saját bűneert lakott.

A férfi jellemnek azonban ezt a ritka nővel kiigazításra váró gyöngédséget ritkan kell orvósolnia, mert a nő, midőn a férfi oldalához kerül, a legtöbbször új szellemvilágba merül, s a nemes kötelességekhez oly ideális vonzó-dással viselkedik, hogy a férfit az ifju kor könnyelműségei felre nem vezethetik. S tény az, hogy a férfi könnyelműségeit mindig a nő szorította el, és nem megfordítva; tény az, hogy a régi kor, midőn a házasságkötések érdekeit, anyagiasságát nem ismerték, defraudatiók alig voltak napirenden; ma meg ki sem fogunk belőlök.

E tekintetben jut a nőnek a legnemesebb szerep. Az ő hűségát — mert mi tagadás benne azzal meg vannak áldva a nők — ki tudják elégíteni kevésbé kerülő dolgok, melyek anyagi katasztrófákat fel sem ideznek. Am a a férfi napi költségei már éppen permanens voltaknál fogva veszélyesek. A kávéházi, kaszinó és időnkint sörcsarnoki élet a férfiak állandó szokása, melyek bizonyára költsége-sebbek, mint a nők tűpénze, melyet oly gyakran ostromolnak és gunyolnak, daczára annak, hogy e csekélységgel a legtöbb nő, kiben tapasztalat szerint több hajlandóság van a takarékoságra, mint a férfiaknak, nagyon sokszor segít a család körében beállni szokott finánciális bajokban.

A nőket azzal valódják, hogy nagyon sokat időznek a tükör előtt. Lehet, de ez az ívet kevésbé veszélyt hozó, mint az a másik, melybe a férfiak eszüket fullasztják, melynek mérge alkoholtal besziva, ugyan fekészülve, csörtetnek haza, hogy a családiásg szent oltárát feldulva, dözsöljék mámorukat.

A nőnek pereg a nyelve, azt mondják; pedig hát valljuk meg őszintén, ez sokszor nem is oly rossz, mint a hogy ezt mi férfiak tartjuk. Hej! sok nőnek a perge visszatarthatja a férfit oly tettektől, melyeket később bizonyára megbánt volna. Igazat kell e részben adunk annak az állításnak, hogy nem azért akasztják a hangba a nyelvet, hogy ne adjon hangot. A kinek a fület e hang sérti ám ne huzza meg a haragot. Biztosak lehetünk a felől, hogy a mely nőnek pereg a nyelve, az nem issza vagy kártyazza el keresményét. A «Makhetes»-ben, vagy a «Leveli zöld békában».

A nő az, ki a munkában elfáradt férfit kibékíti és enyhületet tud szerelni számára az otthon csodás varázsában.

A nő az, ki még azon esetben is képes megszerezni a férjurnak ezt a boldogságot, ha az hibákból leledzik, még azon esetben is, ha a férfi oktan viseletével méltatlannak mutatkoznak családi élet boldogságára. Igaz, hogy a hol családi viszálykodás dulakodik, ott rendszeren mind-két félnek van része benne, s hogy ez rendszeren a pénz hiány, a szegénység által keletkezik, az is evidens. Pedig hát e kérdésben azt tartjuk, hogy a szegénység többnyire a férfi hátán lovagol be a házba, mert a nő feladata nem a kenyérszerzés, hanem kenyérsütés.

A nő a családban a jótékony harmat, felüld tőle a megernyedt munkakévd, a megelégedés derűje aranyozza be a jelent s aggokban a multat; őrző anyaga ő a férfinak, ki az élet sikamlósabb helyein többször elég gyöngö elcsuszni, mint a nő.

Igen a nő a férfinak, jobb fele, őrangyala.

*) Bizonyosan a műbora nézve.

kincse, virága és üdve; a ház fénye, vigasza s a vigasz lelke. Barmily keserű családások érnek, míg nőd él dazdag vagy. O életed legjobb számtana, melynek alapján megtanulod, miként kell a családi boldogságban szükséges kellekeket összeadni, a veszélyeseket kivonni, a munkát szorozni és az örömet úgy mint fájdalimat megosztani. Ha életed szekere a gondoktól, csapásoktól döcögve jár, ő segít tovább tolni a szeretet erejével, mely megosztja a terhet súlyától. Ez az oldarborda a te testüdnök a legnemesebb része, vagy amint Eötvösnek egy szép mondása jut eszembe: „Az emberiség szebb és jobb fele — a nő?”

Azért félre a méltatlan ítélettel, mert a társadalmi alakulások, a vadság megszelídítése, a nagyokura cultura, aestikai szépek uralkodása mind nem lehet nő nélkül. A nő az élet sivatagán az oáz. Vele vagyunk boldogok, nélküle sivar fantaszta, kik halálos agyunkon gyöttröndnek meg, a miért czellatlanul futottuk meg az életet.

(H. K.)

Finom gyümölcs szállítása.

A szállítandó gyümölcs épségben való madasán első feltétele, hogy a becsmoglaszhoz használt anyag ne akadályozza a levegő áramlását a becsmoglat gyümölcs közé. Ládák e célra tehát csak akkor lesznek alkalmasak, ha alapjuk és fedelük lécezgeből áll, vagy pedig elegendő szelelőlyuk van rajtuk; sokkal czelszerűbbek a fűzkosarak. Az egyes rétegek közé kevés rozszalmát lehet teríteni, de óvakodni kell a széna, moha és fatorgács alkalmazásától, mert ezek még előmozdítják a fűlést. Azonkívül — magától, értődik — szállításra csupán hibátlan gyümölcsök alkalmasak. Cseresznyét, pöszmetét és ribizsék száraz időben és nem teljesen érett állapotban kell szedni és azután alacsony, lazán font fűzkosárba tenni, miután a kosár alapját levelekkel, oldalát pedig búkfa- vagy máglyakkal beborítottuk. A gyümölcsöt tómpa kupalakkal rakjuk a kosárba, a közőket lombbal töltjük ki, az egészet font fedéllel borítjuk le.

Hasonló módon lehet szállítani szamoczázt és málnát. De ha p. o. drága fajtaknál azt akarjuk, hogy egész hibátlanul érkezzenek rendeltetési helyükre, minden egyes gyümölcsöt külön-külön csomagoljunk be selyempapírossal, azután pedig rétegekben helyezzük el nem igen nagy dobozokba, az üresen maradt tereket selyempapírossal, vagy pedig vattával töltjük ki.

A szamoczázt és málnát nem egészen érett állapotban nyeleikkel együtt a harmatelpárolgása után kell szedni. Szilva szállításnál a kosár alját szőlő- vagy cseresznye lombbal fedjük be. Erre azután nyeleikkel ferdén felfelé rakjuk a gyümölcsöket. Az egyes rétegeket lombbal választjuk el egymástól. Nem czelszerű ötnél több réteget egymás felé rakni. Őszi barackokat és kajszinbarackokat előbb külön-külön puha, vékony papírossal csomagolunk, azután igen alacsony ládába vagy fűzkosárba helyezzük rétegekben egymás fölé, az egyes rétegeket papírossal vagy vattával különítjük el egymástól. Alma és körtecsomagolásnál is előbb az egyes gyümölcsöket külön-külön vékony papírossal vesszük körül azután rétegekben rakjuk ládába vagy hordóba, melynek alapja és fedete lécekből áll, hogy a levegő szabadon áramolhassék. Legalulra teszünk szalmát, a fölé rakjuk a

gyümölcsöt rétegekben szorosan egymás mellé, hogy rázás ne legyen lehetséges, az egészet ugyancsak szalmával borítjuk le. Az ősz és téli gyümölcsöt, szállítás előtt rakásbana állni kell hagyni, hogy nedvességének egy részét kiadja. Oly gyümölcsöt, melynek szállítása hosszabb ideig tart, papírba kell csomagolni. Ászalt szőlőt legjobb kis fűzkosarakban szállítani, a kosarakat magas fedéllel látjuk el, hogy az a szőlőre nyomást ne gyakoroljon. Csupán érett, de egészen száraz szőlőt választunk ezen célra, mert egyetlen nedves szőlő tönkre teszi az egész tartalmat.

A tokaj-hegyaljai bortermelés viszonyairól.*

Felsőmagyarország bortermelése nem áll azon magaslaton, melyen — tekintettel szárazos multjára — állania kellene.

Mind a szőlőművelés, mind a pinczekezelés nagy mérvben reformképes és hires felsőmagyarországi, jelesen tokaj-hegyaljai boraink ezen hiányok folytán sok helyen hátrébe szorítottak kevésbé ökonzeratív borvidékek terményei által.

Egy másik nagy hibát, melyet Hegyaljánk termelői elkövetnek, a tömegtermelés.

A hegyaljai bor kétségtelenül a legnemesebb borok egyike mely mindenütt és minden időben mint legfinomabb csemege- és gyógybor nagy hírnévet örvendett. A termelőknél tehát elsősorban arra kell törekedniök, hogy legjobb minőségű bort nyerjenek és a hirtveves szőlőhegyek tulajdonosainak mindenek fölött terményük nemesítésen kell fáradozniök.

E helyett azt tapasztaljuk Hegyaljában, hogy a jó szőlőhegyek tulajdonosai ép annyira tömegesen termelésre törekcsenek, mint a közepes- és rosszabb fekvésű szőlők birtokosai. Ezáltal okoztatik azon sajnós jelenség, hogy finom, különösen édes borokban gyakran hiányt szenvedünk.

Nézetünk szerint minden jó szőlőhegy tulajdonosának oda kellene működnie, hogy legalább a szőlő legjobb részében primabort kapjon, törtenjék ez bár a mennyiség rovására** A gyarlóbb részekben aztán akadálytalanul folyhat a tömegtermelés.

Egy és ugyanazon évfolyam arainak különbsége a Hegyaljában, tekintettel más bortermelő vidékekre, pld. Bordeauxra, igen jelentéketlen.

Bordeauxban egy jó évfolyam árai a termés jóságához mérten 600 és 6000frt között mozognak, míg a Hegyaljában 50 és 250 frt már kivételes ár, míg az említett magas árak Frankhonban rendes piaci árak. Bordeauxban továbbá aránylag sokkal nagyobb mennyiségben találjuk a finom borokat, mint a Hegyaljában. Ezen különbségek oka abban keresendő, hogy a Hegyaljában a jobb fekvésű szőlőkben a kvalitásra nem fektetnek elegendő sulyt.

Azon okok között, melyek a hegyaljai borokkal való kereskedést szerfölött nehezítik, kétségkívül a legfontosabb az ezen boroknál igen gyakran beálló utóerjedés (utóforrás.) Megförténik, hogy 10—13 éves borok a legfondosabb ápolás daczára forrásnak indulnak úgy hogy a lelkiismeretes borkereskedő a leg-

ritkább esetekben juttathatja ezen borokat a termelőnek oly bizto-issal, hogy azok nem fognak többé forrásnak indulni. Világos dolgot, hogy mind a fogyasztó, mind a kereskedő nehezebben vásárol oly borokat, melyeknél több évi nyugalom után sem biztos arra nézve nem fog-e egy kellemetlen utóerjedés által meglepetni. Ezen gyakori utóerjedés oka nézetem szerint a must és fiatal bor helytelen kezelésében keresendő.

A szüret Felsőmagyarországban többnyire a hideg időjárás beálltával tartatik meg

A borházakban nyert must vagy telen át azokban hagyatik és a meleg időjárás beálltával a pinczekbe hozatik, vagy azonnal a pinczekbe vitelik. Mindkét rendszer a bor fejlődésére igen kártékonyan hat, az első azonban még károsabban, mint a másik

Hogy bor az utóforrástól megóvassék, szükséges, hogy az mint must rendesen kiforrjon. Ez leginkább az által érhető el, ha a fiatal bor oly helyen tartatik, melynek állandó hőmérséklete 11—14° R. (15—17.5 Celsius). Előnyösebb-e, ha a fiatal bort 12—14° R. vagy sokkal magasabbnál, melynek határát 20—12 R. (25—27° C.) között mozogtatni, kiforr? az még nyílt kérdés és nagyon óhajtható volna, hogy kísérletek tessenek arra nézve, melyik hőmérséklet hat jótékonyabban a bor fejlődésére?

Ily helyiségben kellene a bornak körülbelül marczius vagy aprilisig maradnia, midőn is a seprőlők lehuhatik és a hűvös pinczében elhelyeztetik.

A Hegyaljában most divó rendszer mellett a borok ki nem forrhatják magokat eléggé, mert hűvös pinczében és még inkább a hideg borházakban hamar lecsillapul a forrásban levő must, kiválszja a seprüt és látszólag kész borra lesz, tényleg azonban a legkisebb hőmértékváltozás, néha a rázás szállítási alkalmával elegendő arra, hogy azonnal újabb forrást idézzen elő.

Hogy ezen utóforrások a borra nézve igen veszedelmesek és fejlődésében gátolják, ismert tény.

A termelőket tehát arra kellene bírunk, hogy megfelelően fűtött borházakat építsenek, melyekben a fiatal bor, illetőleg a must telen, Minden körülmények között azonban meg kellene gátolni, hogy a must telen át a mostani borházakban maradjon. A borházak hőmérséklete sokkal alacsonyabb, mint a pinczéké, úgy hogy a borházakban maradt mustok oly kis mértékben forrnak és ennek következtében oly tartós utóerjedések vannak kitéve, miszerint tapasztalt vevők nem is akarják az efféle borokat megvenni.

Deil Jenő.

(Folyt. köv.)

CSARNOK

Ujdonságok faluról

(Folyt.)

— Még mindig ébren tetszik lenni? --- kérdé nagy sokára a bíró, mert ő vala a tekintélyes corpus.

— Amint látja:

— Hát éjjel is tetszik dolgozni?

— Csak szórakozom,

— A mérnök urak mindig rajzolni szeretnek hehehe, — nevetett a bíró

— Azt éppen nem.

— Hiszen most is rajzolni tetszik.

Egy vignettás rumos üveg állott előttem,

* Kivonat a kassai kereskedelmi s iparkamara 1889. évről szóló jelentéséből.

** Az időjárásról minden függ.

Szerk.

Csakugyan arról igyekeztem lerajzolni a nagy szakállú Neptunt unalmamban.

— Hehebe olyan kép ez, — folytata a bíró mint valami bankó. Talán még azt is tudna pingálni.

— Nem próbáltam még.

— Tekintetes uram, nem adná kölcsön ezt az öt forintot, ami itt fekszik az asztalán holnapig.

— No nem bánom vigye.

— Majd kitudódik holnap. Én ugyan nem hiszem, hanem ez a számár falusi nép azt beszéli, hogy a tekintetes ur . . . és megakadt.

— Csak ki vele, — bátorítam.

— Hát azt beszéli, hogy éjszakának idején bankót fést.

— Dehogy?

— Én nem hiszem, tudja, ha már az ember bíró, utána kell néznie minden dolognak. Hehebe.

— Helyes.

Jót nevettem magamban, mikor a bíró elment. De akkor már nagyot néztem, mikor egy kis sétát akartam tenni a gyönyörű holdvilágos éjben! mely nemcsak a versfaragó uraknak, hanem nekem is tetszik, — ekkor az éjtóban két vasvillás ember lépett elem és kijelenté, hogy egy tapodtat sem, — mert az ur vizsgált alatt áll bankóhamisításért.

A hatalom elől meg kellett hátrálnom és túrni a rabságot. Nagyon bízva azonban, hogy ártatlanságom ki fog derülni, hamarosan elaludtam és egy cseppet sem gondoltam a vizsgálat meghusítására.

Másnap még föl sem ébredék, már bekopogtat a bíró és ezer bocsánatkéréssel közledek, hogy hiszen ő arról nem tehet, hogy olyan buta nép lakja ezt a falut. De ő most már megkérdézte és azt mondták az urak, hogy az az ötös jó pénz.

Hanem azért nem hiszik el többé az én falusi atyafiaim, hogy én nem vagyok bankóhamisító. Sőt azt mondják, hogy olyan jól csinálom a bankókat, hogy még a király se ismerné meg, hogy az hamis pénz. Aztán még másképpen is okoskodnak:

— Hiába uraknak mindent szabad! Hiszen ténny csak azt szegény ember!

Még mást is beszélnek:

Hogy az ördöggel cimborálok: hogy éjszakának idején az ördög ide jön hozzám és azzal beszélgetek. Hallották beszédünket akárhányan, hanem az ördögöt nem láthatni, csak azt hallani amint csontos ujjaival veregeti az asztalt.

Gondolkodtam, hogy honnan veszik ezt az en kedves falusi cimboráim? Vegre eszembe jutott, hogy most tanulom a volapük nyelvet és hogy tározásomnak annál több eredménye legyen, fennhangon diskurálok. Erre rámondhattak, hogy ebből a pokolból nyelvből nem ért senki egy szót sem, pedig van a falubeliek között olyan is aki még az olasz nyelvet is érti! Eközben aztán kiverem olykor csibukomat, — hát bizonyára ez megy az ördög újjának kopintásába.

De hiába az ember gyarló lény és sokszor téved. Így tulajdonitanak semmitmondó nagy dolgoknak nagy jelentőséget.

Abból is olyan nagy hűhót csaptak, hogy az erdész né tensasszony is egy kis tévedést követett el. Milyen egyszerű história az egész, csak tessék meghalgtani.

Az erdész szép leánya templomba készült, Új cipője lévén, persze a lomha cipészszülék ez szabta, hogy azokat felhuzhassa, kellett bele egy kis marék lenpor, vagyis federweisz. Ez a keresett áru ott felejtetett a

pohárszekén. Délután nagy és ritka vendég érkezett a plébános ur személyében, kit a szives háziasszony süteményeivel sietet megkínálni. A ritka vendégnek a sütemény kitűnően ízlett, három darab csakhamar eltűnt, mint a vajás kifli az orszlán torkában, hanem a ráhíntelt czukrot sietett a plébános ur a negyedik darabnál alaposan levern.

— Nem tudom tensasszony, — szölt a plébános, — a kalácsa úgy csúszik, mintha federweiszszel volna behintve. Majd megkosztolom a nélkül. — És csakugyan az ötödik darab már a torkán akadt.

Erre a háziasszony a hatodikat ismét megczukroztá.

— Ezt azonban felezzük meg tensasszony okoskodék a pap.

— No, nem bánom, csakhogy egyik az én kalácsomból. — Az asszony beleharap, érzi, hogy nem czukor, elpirult, de szó nélkül megette.

Azóta a rossz nyelvek azt beszélik, hogy abban a süteményben nem baracklekvár volt, hanem kulimász.

Mit fogok én még megélni itt falun, arról fogalmam sem lehet, ha ugyan hamarosan ki nem tesznek, mert kitettem őket az újságba.

(V. H.)

Rédei Ferencz.

KULONFÉLÉK.

— Mindazon tisztelt kartársaink, kik a mult számukban közzétett felhívásunk folytatn a IV-ik egyetemes tanító gyűlés megtartásának lehetőségét szives anyagi támogatásukkal elősegítették: fogadják ezuton őszinte köszönetem kifejezését. Azon t. szaktársaimat pedig kik ez ügyet szintén felkarolni óhajtták, kérem, legyenek szivesek ebbeli szándékukat nálam bezárólag f. hó 5-ig bejelenteni.

Szaktársi üdvözlettel.

Stadler Károly

a központi pályaudvari vendéglős.

— **Étterm megnyitás.** Budapest fővárosnak a mai naptól fogva ismét egy diszes nagy vendéglői helyiséggel lesz több, hova az itteni és a vidéki előkelőség és Dohány-utca sarkán épült palotában Lippert Lajos jeles szaktársunk, a „Nemzeti szálloda” vendéglős pazar lényénei berendezett éttermet és sörcsarnokot nyitott. A ki Lippert Lajos ismeri, mindenki örömmel fogadja e hírt, mert Lippert Lajos a nagy közönség kedvelt embere, eddigi üzleteiben a rend és tisztaság, valamint mindazon kellékek, melyek egy előkelő üzlethez megkívántak — mindig megvoltak s azért hiszük, hogy új üzlete is viragozni fog, a közönség pedig kedvencz gyűlhelyét találja fel benne. Mi csak sok szerencsét kívánhatunk oly szaktársunknak, ki temérédek üzleti elfoglaltsága mellett is, mindig lelkesedni tudott a szépért és nemesért; mint humanus ember,

mindig ott volt az első között a hól segíteni kellett; mint jó hazafi, üzletében hazánk szép nyelvét meghonosította s mint a társadalom egy hasznos tagja, meleg érdeklődéssel viseltetett mindig a jétékony intézetek, a protestáns egyház, valamint a zeneművészet érdekei iránt. Kívánjuk hogy a közönség is halmozza őt le meleg támogatásával.

— **(Botránys állapotok a szliácsi fürdőn.)** Elkéseredett levelet kapott a „B.H.” egy szliácsi fürdővendégtől, aki azt írja, hogy *Szliácsan* teljesen német világra uralkodik, még pedig maga a fürdőszemélyzet germanizál. Szobalányok, szolgálók, pinczerek mind németek, a fürdőépület szolgaszemélyzetének egy része még csak nem is ért magyarul, de egy árva hangot se. Ha valaki még akarja magát velük értetni, akár milyen igaz magyar asszony, kénytelen a szót németre fogni. Késégtelen, hogy az a fürdőigazgatóságtól határozatlan pontatlanság, illelenség a vendégekkel szemben és hazafiatlanság; de másrészt nagy gyöngeség a fürdővendégek részéről. Ezeknek a száma 700, kik közül 3, mondó három a külföldi, a többi mind magyar, de azért a szolgaszemélyzet kedvéért olyan szépen tánczol valamennyi, mint a parancsolat. Nagy bolond volt az, aki a magyarokra először mondta, hogy sovinszobák. Egy buta háziszolga és egy ostoba szobalány elnémetesítettek egy egész magyar fürdőt. Sokat tanulhatnánk e tekintetben az oláhoktól. Pár év előtt történt Mehádián, hogy az oláhok, akik a fürdőközönségnek csak egy negyed részét teszik, azt követelték az igazgatóságtól, hogy a fürdő egész szolgaszemélyzete tudjon oláhu, különben ők nem jönnek el. S az igazgatóság kénytelen volt kívánságukat teljesíteni. Pedig ezek romániaiak voltak, s Magyarországon, tehát külföldön követelték a maguk nyelvét. A szliácsi fürdő Magyarországon van magyarokból el, nagy figyelmeltenség az igazgatóságtól, ha ezzel nem vet számot. Tanulhatunk Redaguntól és Gleichenbergtől. Ezek ausztriai világfürdők, de mivel legnagyobb részben magyarok látogatják, a mit ott magyar orvos, magyar pinczér, szobalány, inas és egyéb eseléd, s a magyar embernek, bármínő körülmények közt, soha sincs a magyaron kívül más nyelvre szüksége. Sőt a gleichenbergi nepiskolákban a magyar nyelv kötelező tantárgy mert ott már rá jöttek, hogy a ki magyarokból él, annak meg kell tanulni a magyarok nyelvét. Gleichenberg azt tudja, Szliácsnak még csak ezután kell megtanulni. Azt kívánják fölünk, rajongjunk a magyar fürdőkért, mikor azokban ilyen szégyenletes állapotok lehetségesek.

— **Használt parafadugók tisztítása.** A használt parafadugókat rendszeren el szokták dobni, holott, ha gondosan megtisztítjuk, újra használhatjuk palaczkok bedugaszolására. E czélból a dugókat először is 4% klórmészoldatban mossuk ki és legalább 34 óra hosszant állani hagyjuk benn. Ezután kimerítjük és egy sodronyrostélyon tiszta vízzel lemosatnak, hogy újra egy 6—8% kénsav oldatba helyeztessenek ujabb 24 órára. Ekkor a sodronyrostélyon újra lemosatnak s a kénsav közömbösítésére vet 2—3% szodaoldatban mossuk ki, mely után ujból tiszta vízzel kezelve megszárittatnak s mint használható egészséges dugók átadatnak a pinczészetnek. Megjegyzendő, hogy a szodaoldatnak nem szabad erősebbnek lennie, mert különben a dugók könnyen megbarnulnak.

— **Panasz a Lukács-fürdő ellen.** A budai gyógyfürdők közt aranylag rövid idő alatt,

elsőrangvált küzdötte fel magát a Lukács-fürdő-írja az „E-s” mely nemrégiben még alig számbavehető konkurrens volt a régebb és nevesebb Császár-fürdőnek. Tulajdonosa szép fürdő-szállót építtetett s kicinosította a parkot is, mely kellemes sétahelye lett a fürdővendégeknek. Bizonyára senki sem zavarná meg a tulajdonos örömet, ha beérte volna azokkal az újításokkal, melyek a közönségnek kényelmére, magának pedig hasznára váltak. De nem lehet szó nélkül hagyni azt a legújabb reformját, mely komoly ártalmára lehet a fürdő általános, demokratikus jellegének. A fürdővendégek egy nagyobb csoportja ugyanis azzal a panasszal látogatta meg szerkesztőségünket, hogy a fürdőigazgatóság — a lapokban közölt hirdetéseinek nem épen megfelelőleg — csak azint a kikötéssel ad hoteljében lakást (hetekint 12 forintért) a fürdő látogatóinak, ha kötelezik magokat, hogy az ebédet is nála abbonyálják heti 12 forintjával. A vidékről jött vendégek tiltakoztak ez uj s általuk nem sejtett föltétel ellen az igazgatóság-nál, s mert tiltakozásuk eredménytelen volt, huszan közülük — egytől-egyik szegszárd-vidékiek — el is határozták, hogy kiköltöznek a Lukács-fürdőből s más fürdőt keressenek fel, a hol nem követelnek tőlük ily aránytalanul nagy áldozatot. A nálunk járt panaszosok egyike fölvetette a kérdést, hogy miért nem rendel a korm. fürdőbiztosokat Budapest fürdőire is, mint rendel az ország több fürdőire. Pedig itt is szükség volna egy hatóság ellenőrzés közegre, mely ügyelne rá, hogy a fürdőtulajdonosok ne lépjék át kötelezéseiknél a határokat s különösen, hogy minden fürdő-intézetben tartifát függeszessen ki, mely eleve tájékoztatná a fizető közönséget.

— **Keresztelés szódavízzel.** Nem éppen lélekmelő az a delvidéki életkép, melyet a *Báskó*-ban olvasunk, *O-Szépárról* egy szerb deputáció, melyben több kaputos ember is volt, ment be Zomborba, hogy a megyénéél a községi puszta örök áron való eladását kérémezzék. Eljárva a dologban, a *Két fekete ló*-hoz címzett korcsmában lakomat csaptak, mely vad duhajdokossálg végződött. Az egész társaság leitta magát, hogy milyen mértékben az kitűnik ebből: Lefogták a római kath. valásu pinczergyereket és a deputációban levő görög keleti szerb pápa részeg fővel egy szódavizes palack segítségével „görög-kelevéi keresztelte” a gyereket és neki *Milos* nevet adott. A keresztapai tisztet a szintén ittas községi bíró teljesítette. De ez csak bevezetés volt a további mulatsághoz. Ugyanis egy kereskedő összevesztett egy bizottsági taggal, neki ment és megöklözte. Most azonban az egész küldöttség, élen a rendkívül eleven vérű pópával, rárohant a kereskedőre, legyőmőszölk a padlóra és annyira meggázolták, hogy a szegény szerb atyafinak már a nyelve kilógott. Orrán-száján eleredt a vér; s nyakan véres foltok vannak becses bőre alatt, melyen különben számos „bőrfoltonossági hiány is” maradt. Ilyeten módon jól kimutatlván magát a küldöttség, megelegedten ment haza.

— **Vendéglő átvétel.** Hell Ferencz urnak az Erzsébet-körút 37 szám alatt levő vendéglő üzletét Ha selbeck J. vendéglős vette meg.

— **Uj vendéglő.** Hell Ferencz ur, fővárosi ipartársulatunk buzgó választmányi tagja díszesen berendezett bor- és sörcsarnokot nyitott az Erzsébet-körút 44. sz. alatt levő palotában. Sok szerencsés!

— **Hymen.** Balázs Horváth József főv. vendéglős nőül vette Joó Maria kisasszonyt. Az esketési szertartás a Kalvin-teri ref. tem-

plomban ment végbe nagy közönség jelenlétében. Násznapok voltak: Major József és Pleva J. urak. Az esketést a végényen házánal díszes lakoma követte. Isten áldása legyen frigyük kisérője!

— **Schmitzberger Nándor** főv. szaktársunk kibérelte a VIII. ker. Stáció-utca 47 számú házat s azt átalakítva, vendéglő helyiségnek rendezte be. Építtetett egy nagy termet s a kethelyiséget is nagy költséggel díszesen berendeztette.

— **Szauer Sándor** jeles szaktársunk, lapunk ismert nevé tárca írója Budapestben a József-körút 75 szám alatt vendéglőjét a közönség kényelmére nézve díszesen berendezte. Sok szerencsés!

— **Beregszászon** Práza J. Lajos, az „Oroszlán” szállodát teljesen megújítottva az étermet és kávéházat az első emeletre helyezte fel, az eddigi kávéházi helyiségben pedig egy oly elegans czukrázdát létesített, mely a fővárosnak is diszére vallana.

— **Altman Lajos** fővárosi szaktársunk a Szentkirályi-utca 34 szám alatt levő vendéglőjét s a hozzátartozó szép nyári kethelyiséget átalakította. A helybeli és vidéki közönség tömeges látogatásába ajánljuk Altman ur vendéglőjét, hol kitűnő jó étkezéssel és tisztán kezelt italokkal, valamint mérsékelt árakról mindenki meggyőződhetik.

— **(Beküldött.)** A vendéglői iparnak képestéshez való kötését sokszor bangoztattuk s ezen szép eszme mindezeideig szaktársaink közönye miatt megvalósítható nem volt. Most pedig az uj italmérsi jogok kiadásánál gondolunk sem lehet arra, hogy a vendéglői ipar művelői képesített egyének legyenek. A mellányság és szaktársaink érdekeinek megóvása tekintetéből azonban kivánatos volna, hogy a pénzügyi biztosságok csak oly egyéneknek adnának italmérsi jogot, kik erre képzetségük, illetve némi qualificatójuk alapján érdemesek. Sokan vannak, kiknek a vendéglői üzletről semmi fogalmuk sincsen s hadoljuk rosszra fordul régi pályájukat abban hagyva felcsapnak vendéglősnek, de nem gondolják meg, hogy ez által uly saját magunknak mint a vendéglősöknek is ártnak, mert míg egyrészlről csekély kis tőkájüket arra tektelik be, hogy a régebbi üzletekkel versenyezzenek és rendszeren belebuknak, addig másrészt a sok áldozattal s nagy fáradsággal és kitarással járó üzletembereknek tesznek kárt. Jó lenne, ha ez ügyben szaktársaink nézeteket nyilvánítanak s az ily vendéglős elszaporodásnak megállítására csejzjából intézkedéseket tehetnek, illetve kérvényezhetnének az illetékes forumnál.

Bá nyai József vendéglős,

— **Stiassy Alajos** a m. kir. államasutak központi személy pályaudvar III. osztályú várótermének főpinczere, magyar vendégszeretetének szép tanujelét adta legutóbb. Ugyanis ő fensége Margit főhercegnő, menyegzője alkalmából Thurn Taxis Albert herceg Regensburgból érkezett külön vonatának vonatvezetője itt időzése alatt elindult a fővárosnak megtekintésére s be is jött a központi pályaudvartól egész a Rókus-körházig. S tiasny ssnny kérdésvn tőle, hogy tetszik neki Budapest, a vonatvezető dicsérelőleg válaszolt, mire Stiassy figyelmeztette hogy ha csak a Rókus körházig volt, nem láthatott egyebet mint néhány régi rozoga épületet s nehogy fővárosunk felől némi ferde fogalma legyen: S tiasny ssnny bérkocsit rendelt és egy kalauzt adván külföldi vendége mellé, hogy megmutatassa neki a főváros összes nevezetességeit, az Andrassy utat, s később a Margitszigetet. A vonatvezető elragadtatva szemlélte fővárosunkat.

Ebben a dologban az a legérdekesebb, hogy Stiassy nem magyar származású és mégis főb figyelemmel és szeretettel viseltetik hazánk iránt, mint sok született magyar.

— **Üzleti hírek** Molnár Sándor jóhírnevű főpinczér átvette a veszprémi „Korona” szálló főpinczéri állását. — Leissér János át vette a kiskapusi vasuti vendéglő főpinczéri állását. — Molnár J. az „Orient” szálloda volt portása főpinczéri (?) állást, nyert Lippert Lajos vendégszobájában Budapesten.

— **Uj kávéház.** Garami Ede, budapesti kávé, a kávé ipartársulat alelnöke az Erzsébet-körút 9 sz. házában uj kávéházat rendeztetett be

— **Rákosfalván** a Hauke-téle vendéglőt Gyurkovits Mátys volt régi főpinczér vette meg s azt f. hó 3-ikán megnyitja.

— **Táncelőtű.** A budapesti „Magyar pinczér asztaltársaság” mult hó 23-ikán a városligeti Weiss Leander féle helyiségben tartott táncvizgalmá fényesen sikerült. A bevétel a rendezőség várakozását felülmúlta. Szép közönség volt együtt, bár a főváros számos előkelő vendéglősnek személyzete távol maradt. A szünóra alatt Bóhm Emil egyleti elnök sikerült felköszöntő mondott s poharat ürített a jelen volt hölgyekért. A zenét Radits Béla jeles zenekara szolgáltatta.

— **Reinprecht Alajos,** a Margitszigeti vendéglős bérője, lapunk munkatársa, Margit főhercegnő ő fensége esküvőjére zserelt „Bevonulási induló”-ját a fődvarmesteri hivatal elfogadta s a zeneművet az esküvő után két katonai zenekar adta elő.

— **A bor megkeresődése ellen** Rouvier a Giornale vinicolo italianoiban át ajánlja, hogy kinezük a bort mindaddig, míg a keserű íz meg érezni lehet: ezután fejtűk le és háziasítuk össze más borral. Az alkoholizált (2 fokig való pótlást) szintén hasznos dolognak tartja; az alkoholizált horba egy hektoliterre 50 gr. tannint és 10 gr. borsavat kever.

— **Kézdi-Vásárhely** város tanácsa a rendezés előterjeszésére kimondotta, hogy mindazon korcsmárosoktól, kik üzletükben pincérlányokat alkalmaznak, egyszerűen megvonja az italmérsi jogot, ha 30. nap alatt a leányokat el nem távolítják. A pinczéröknek el kell hagyni Kézdi-Vásárhely városát, különben mint foglalkozás nélkül levőket, el fogják őket toloncolni. Hejyes!

— **A kávéipartársulat baja.** Az uj regálétörvény értelmében azok a kávéos, ki a keszes italokat is mérnek, kötelezve vannak, hogy üzleti helyiségükben könnyen látható helyen kívül is táblával jelezzék az italmérmeket, amelyeket mérnek. A budapesti kávéipartársulat ezt fölőte sérelmesnek találta s e rendelet visszavonása vagy módosítása végett kérvényt adott be Wekerle Sándor pénzügyminiszterhez. A miniszter helyt adott a kérelemnek s erre vonatkozólag értesítette az ipartársulatot, hogy a sérelmes rendeletet módosította és pedig annyiban, hogy ezentul a tábla kitévésére csak azok a kávéosok kötelezhetnek, a kik palack-bornak, vagy palack-sörnek kiszolgáltatására is engedélyt kaptak. Az engedélykormányt azonban a kávéházi helységben a többieknek is feltűnő helyen ki kell függeszteniük.

— **Uj fürdőtelep Pálison.** A palicsi fürdő, mely dísz is oly nagy látogatottságnak, örvendett, uj fényes jövőnek néz eleje. Szabadka város ugyanis, melynek tulajdonát a fürdő képezi, elhatározta, hogy a régi fogadó és lakóházak mellé pompás fürdőházat, uj vendéglő fogadót s különböző melléképületeket emeltet

s erre a célra 200,000 frt költséget szánt. Az új épületek terveirnek elkészítésére egykifővörös építész nyert megbízatást.

— **A tej szellőztetése.** Amerikában már régóta szellőztetni szokták a tejet, mert arra a tapasztalatra jöttek, hogy a friss tejben, a jó tiszta levegő hozzájárulása folytán gyorsabban beáll a vízparlogás, hidegebb is lesz s nem savanyodik meg olyan hamar. De az a jó tulajdonsága is van a szellőztetésnek, hogy általa elveszi a teja ama kellemetlen szagokat, melyek a tejből való készítménynek árthatnak. Ezért tanácsos a tejet szellőztetni. A szellőztetés szükségességére pedig úgy jöttek rá az amerikaiak, hogy számtalanszor tapasztalták, miszerint a légmentesen elzárt edénybe öntött tej nagyon hamar megromlik.

— **Harcz a pinczérányok ellen.** A kolozvári vendéglőkben és kávéházakban az utóbbi években nagyon elszaporodtak a pinczérányok s emiatt a fiatalság romlott, a professorok aggodtak és országzserte híre ment a kellnerlányos Kolozvárnak azok által a tragédiák által, melyek kifosztogatóit elzűlött fiatal emberek cselekedtek meg a kincses városban. Az intézmény eltörlése érdekében az első felszólalásokat a sajtó kezdte meg bő kommentárral referálván időnkint az egyes botrányokról. Majd Kolozsvár törvényhatósága vette a kezébe az ügyet és vendéglő iparról lévén szó, szabályrendeletet készített, mely reformálja az ipart és eltiltja a vendéglősöknek, hogy kellner leányokat tartsanak. Ez képezte a főpontot a szabályrendeletben, mely a kereskedelmi miniszteriumhoz terjesztetett fel. Ez időtől fogva a donnák csendesebben viselték magukat Kolozsvárt; a vendéglősök elbocsátották a kellnerleányok egy részét s kevesebb romantikus öngyilkosság fordult elő, kevesebb ügytémista bukt; a vizsgákon és az erkölcsféltők arca kiderült. Mindenki azt hitte, hogy a szabályrendelet megerősítve kerül vissza. Most azonban arra a meglepetésre ébred Kolozsvár, hogy a kereskedelemügyi miniszter nem erősítette meg a kellnerlányok tartásal eltiltó szabályrendeletet. Okul azt hozta fel, hogy az olcsóbb női munkakereset nem lehet ezáltal korlátozni. Ebből láthatólag a város a felterjesztésében nem változott eléggé az ügy morális oldalát az ipari érdekek mellett. A visszaütatásifeltűnést kelt Kolozsvártot s úgy látszik, nem hagyják meg most sem abba a leányok elleni hadakozást, minthogy másodszori felterjesztésre készülnek, sőt esetleg az ügyet a képviselőház elé viszik.

A közmondásokról.

Akik a lapok irodalmi rovatát figyelemmel szokták kísérni, azok előtt valószínűleg már többször föltűnt az a sok ismertetés, bírálat s többféle kurtább, hosszabb közlemény, mely *Síriska* *Andor* pécsi tanítónak munkáiról szól. Azelőtt «*A babona áró*» szelő népkönyvével vonta magára a figyelmet, később az «*Anyósok Könyve*» cz. élczes munkájával tréfálta meg a szegény anyósokat. Legújabbban pedig oly nagy szabású népirodalmi illetőleg nyelvészeti munkával állt elő, a melyhez hasonló a hatvanas évek eleje óta nem látott napvilágot s a mely munkájával valószínűleg az akadémia nyelvészeti szakosztálya is fog foglalkozni. Ezen — valóban figyelemre és pártolásra érdemes — terjedelmű munkájának czime: «*A magyar Köz-*

mondások Könyve.» Tartalma: Előszó. Tanulmány a közmondásokról Szerényi. Ballagi Erdélyi s mások után Bevezetés. A közmondás fogalma, eredete és fejlődése, különböző elnevezései, haszna, kiterjedése. módja és modora; jelviség (symbolismus) a közmondásban. Nyelvsajátság, nyelvvirágok. A közmondás rokonságai, irodalma. életrajzok. A közmondások betűrendben s legvégül — tíz: régebben élt közmondásgyűjtő után — szemelvények. Szerző már közel tíz év óta szorgalmasan gyűjtögette a közmondásokat s mikor már jó pár ezret látott összegyűjtve, közel háromszáz magán levelet írt egyesekhez — többnyire tanító kártársaihoz — az ország minden vidékére fölkeréven őket fáradozásában való szellemi támogatásra. Később a lapok útján felszólította a nagy közönséget, hogy a magyar közmondások s példabeszédek összegyűjtése és beküldése által tökélyesítsék munkáját. A több rendbeli felszólításnak meg is lett a maga fényes eredménye. erkölcsi haszna szerző művére, melyben a közmondásokról írt jeles tanulmányon kívül mintegy 10,000 magyar közmondást, példabeszédet és szolamódot gyűjtött össze betűrendben. Könyvének szerkezetére vonatkozólag maga a szerző így ír: «Sok közmondás-fele könyvet lapoztam már végig s nem egyet tanulmányoztam is. De szerintem a közmondás-gyűjtők eddig nem tudtak oly rendszerbe foglalni gyűjtésüket, mely a közmondást kereső olvasót könnyen utba igazítsa. Az egyik pl. minden rend és összefüggés nélkül közli a közmondásokat. Ilyen Kovács Pál. Kis-Vicai Péter s még mások könyve. A másik szakazokba osztja, mint *Dugonics*, de oly különös alcímekkel, hogy ember legyen a talpán, ki egy általa ismert közmondást *Dugonics*nál föl tud keresni. A harmadik betűrendbe alapszó szerint halad, mint *Ballagi* és *Erdélyi*. A negyedik abcze rendben csoportosítja a közmondásokat a mondat első szava szerint, mint *Pelkó*. *Síriska* is ezt a módot tartotta leghelyesebbnek, azaz a különbséggel, hogy nem utaltja az olvasót hiába való, hosszas s unalmas magyarázatokkal, Itt-ott ő is magyaráz ugyan. Sőt némely helyen alkalmazott anekdotákat is beleszót munkájába, de mindezzel csintján bánt el, czélja lévén az oktatva mulattatás és mu'attatva oktatás. Könyvének terjedelme oly bő s tartalma oly tanulságos és vonzó, hogy valóban nem sokalhatják a könyv 2 írtnyi árát mindazok, kik a komoly s tiszteletes magyar irodalmi termékek magyar hazafiakhoz méltóan pártolni és terjeszteni szokták. Sem nekünk, sem a szerzőnek nem az czélunk, hogy a reklám nagy dobjával a könyvkiadóknál szokásos hűhóval lépéscsalássék a közönség — s kap egyminden kritikan alulról férőszövet. *Síriska* könyve nem szorul mesterségesen gyártott reklám cikkekre. Inert a «*Jó borknak nem kell czéger.*» Minden reklámnál többet nyom a latban azon egy körülmény — s ez bizonyítja legjobban, hogy szerző jól fogta föl tárgyát — miszerint szerény tanítói fizetéséből szerző kerek ezer forintdiadassal verte magát, azon bizva hiszemben, hogy az irodalom nevében hozott anyagi áldozatát méltányolandók, fáradozását elismerendők: könyvét a t. közönség pártolni fogja. Különösen a hitszónokok, tanárok tanítók, nép-, ifjusági egyesületi (kaszinók) könyvtárak pártfogására számít. Mi is hiszük, hogy szerző e reményében nem fog es lódni. Epen azért csak írói kötelességét vélünk teljesíteni a midőn *Síriska* *Andor* pécsi tanítónak a «*Magyar Közmondások Könyve*» cz. munkáját

lapunk előfizetőinek, olvasóinak s minden barátjának szíves figyelmében és pártfogásába ajánljuk. Levelezésenkél, illetőleg postautalványon való megrendeléseknél elegendő ily czímezés: *Síriska* *Andor*, *Pécs*.

NYILT-TÉR.

A „Vendéglősök országos közvetítő intézete, Budapest, VIII. Zerge-utca 5.

Van szerencsem a t. szőlővel, vendéglős- és kávék urak tudomására hozni, miszerint számos fővárosi és vidéki szaktársaink buzdításának engedve, a szállodát, vendéglőt és kávéházit személyzet elhelyezésére valamint üzlet-eladások és vételek eszközésére nézve

hatóságilag engedélyezett vendéglősök orsz. közvetítő intézetét

a szükséges 1000 frt övadék letéteményezése mellett megnyitottam.

Intézetünk czélja osztályunk és iparunk terén a legbiztosabb alapon odahatni, hogy egy a főnökök, mint azok alkalmazottjai, a helyeszközés által minden tekintetben kielégítve legyenek.

Midőn ezt becses tudomásukra adni szerencsem van, bátor vagyok egyszerűszen intézetünket nagybecsű figyeimükbe és szíves pártfogásukba ajánlani s — kegyes megkeresésük esetén — a lehető legpontosabb és leglelkismeretesebb eljárásról biztosítani.

Számos megrendelés folytán a szállodák, vendéglők és kávéházak alkalmazottai elhelyeztetés végett intézetünkél folyton jelentkezhetnek.

Budapest, 1890. márczius hó.

Tisztelettel

Ihász György,

a *Vendéglősök Lapja* szerkesztője és kiadója, mint a *Vendéglősök országos közvetítő intézete*-nek tulajdonosa.

Hirdetmény.

Alulírott **Szegszárd n. község** előjárósága által a képviselő testülettel nyert megbízás folytán ezenel közzírni tétetik, hogy a község tulajdonát képező szegszárdi **nyvendéglőt**, mely áll:

egy kávéház, 10 vendégszoba, 2 étterem, négy lakshoból valamint ezekhez szükséges konyha kamra és egyéb mellék épülethöl

egy két tágas istállóhöl. 1891. évi január 1-től számítva egymás után következő hat évre, f. é. augusztus 7-én d. e. 10 órakor a városház kis tanácsstermében tartandó s írásbeli zárt ajánlattal egybekötött nyilvános szóbeli árverésen haszonbérbe fog adni. Az árverési feltételek a községi előjáróságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők. Kelt Szegszárdon, 1890. július 22.

Előjáróság.

Megnyitási jelentés.

Ezenel van szerencsem a t. c. közönség b. tudomására hozni, hogy f. évi augusztus hó 2-án 6 órakor a

VII., Erzsébetvárosi kör új diszhelyiségeiben Erzsébet-kört 13. sz., (dohány-utca sarkán)

elsőrangú vendéglőt és sörcsarnokot

nyitok. Tamaszkodva azon bizalomra, melyvel a n. é. közönség engem számos éven át mint a nemzeti szálloda vendéglőst kitüntetett, ezen reményel kecsesget, hogy a t. közönség megoda vállalatomban is fog támogatni és főttörvényes oda fog iránynyulni, hogy kitűnő ételek, a legjobbit italko nyujtog és pontos kiszolgálás által n. é. vendégim megalégedést kiérdelmelem. Kit tisztelettel

Lippert Lajos
vendéglős.

Csasz. kir. szab. üvegyárosok

STÖLZLE C. FIAI

Raktár : Budapest, VI., király-utca 50.

ÜVEGYÁRI RAKTÁRAK:

BÉCS (Központ), Wieden, Freihaus 2. III. Hof. **BÉCS**, Rudolfsheim, Schönbrunnerstrasse 74. **PRÁGA**, Wenzelsplatz Nr. 47 neu. **BUDAPEST**, IV. király-utca 50. sz.

Ajánlják kitűnő gyártmányukat, különösen fehér kristályüvegeket asztali- és konyhai célokra, sajtolt és üntött üvegeket, színes, metszett, homályos, zöld és barna üvegeket. Elismerést jó minőségű cseh és belgia üvegtáblákat minden nagyságban és minőségben; üvegtáblákat minden színben. Különlegesség a **Üvegegyártó üntött és metszett, vendéglők, kávéházak és a háztartás részére.** — További conserv- és befőttes üvegek légmentesen záró és szagtalan üvegfedéllel; a nem elfeledendő, mely oxidál és lerakódásból egészen elmentes részeket tartalmaz. A mi üvegfedélről ellátott conservüvegeink tartalmukat egyelőre jószágban conserválják, tartéjük az elhagyás akár nedves, akár száraz helyiségben. Érzékedelknél olcsóbb árak. Kiváratra minták és használati utasítások ingyen és bérmentve. Világhírű és legelső gyár sima és czegei ellátott szoda-üvegek részére. Gazeuvel-alkalmazható golyózárral.

Világítási cikkek petroleum, olaj, légszesz- és villany részére.

A vasuti és gőzhajó vállalatok legkéőbb szállítói. Üvegezedeztet, üvegműhelyek, festézetek, homokfúvó, üntött és sajtolt üveg.

Minták és árjegyzékek szolgálatra állanak.

ÜVEGYÁRAK és FINOMÍTÓK. Alsó Auszriában; *All und Neu Nagelburg*. Postaállomás Steinbach. Sörgöny- és vasuti állomás Erdweis. *Eugenta*, Posta-állomás Schrems, Sörgöny- és vasuti állomás Pürbach-Schrems. *Gutenbrunn*, Posta- és vasuti-állomás Gutenbrunn, Vasuti állomás Krumm- nussbaum. Dunagőzhajózási állomás Marbach. *Sofenswald*, Posta-állomás Gmünd. Sörgöny- és vasuti-állomás Erdweis. *Suchenthal*, Posta-állomás Suchenthal, Posta-állomás Schwarzbach, Alsó Auszria. Sörgöny- és vasuti-állomás Suchenthal. *Georghthal*, Posta-állomás Grützen, *Georghthal*, Posta-állomás Grätzen. *Haida*, Posta- sörgöny- és vasuti állomás. **KÖZPONTI FŐRAKTAR.** Bécs IV., Freihaus 2. III. udvar. **FIÓKRAKTÁRAK:** *Rupolfsheim*, Schönbrunnerstrasse 74. *Prága*, Wenzelsplatz Nr 47 neu *Budapest*, Király-utca 50. sz. *Lertin*, S., Brandenburgstrasse 14.

MOHAI

SCHWIMMER és KELL ÜVEGNYEL Budapestben, V. Erzsébet-ter 18.

KERTÉSZ TÓDOR

GUDÁKÉRT, Dorotty-utca 1. szám

szíves figyelmébe megrendelés végett ajánlja a *Higuum-sanctum* kuglizó-golyókat

9 9 1/2 10 10 1/2 11 11 1/2 12 12 1/2 13 13 1/2 2 cm. átmérőit

1.15 1.30 1.50 1.70 1.90 2.15 2.30 2.50 2.70 2.85
Egy készlet tartós kemény gyertyánfából készült kuglizó bábok frt 2.50

Kuglizó társulatoknak alkalmas nyeremény-lékek **Orosz oszi kuglizó** egészen szők ulvarra is felülítható egy készlet bábok, golyó és zsírral 5.25 — 6.25.

Kerti Floberit puskó: 8 — 25 frt. Vascsőfűlő kártya bohóccsal 2 — 8 frt.

Ariston zenés szekrény 6 rendezéssel 20 frt. Angol **Croquet**-játék 10 — 20 frt.

Lawn-Tennis 28 — 60 frt. Színes **papír-lampionok** 15 krtól

80 krtig. Kerti gyertyatartó üvegei frt 1. —, 2.30. Nézi palack-

dugaszó 1.40. Önműködő dugaszható 70 kr. **Szódavíz-készítő** 7 — 16 frt. Keru hinta-ágy frt 4.50 — 6.50. Erős gyermek

kocsi 7 — 16 frt. Tornakészlet 8.50 — 15 frt. Kertiszék

laposra összehajtható 2.20 — 3. —. Ujságkeretek 80 — 1.30 frt.

Fontos sérvben szenvedőknek.

Ajánlom saját készítményű sérvkötőmet, orthopádial készületeket, valamint a beteg-ápoláshoz szükséges mindenemű kötelekkel-meket a leg-utányosabb árakon kaphatók:

amerikai ruganyos sérvkötő egyoldalt 4.50 kétoldalt 7.50-frt francia azeztörővel 2.50 5. — 5. — Gyermek sérvkötők felelő olcsóbbak. 5. — 8. — Suspensziómok 50 krtól 3 frt 50 krtig.

Nagy raktár háskötőköl köldök sérvkötőköl, görcsérhársnyak, egyenesnártköből, irrigatorekölből, műfőcsendekölből, szarvasbőr nadrágok, takarók-s vánkoscakölből, valamint minden e szakba vágó cikkekölből.

MOLNÁR VILMOS, sérvkötő és keztü-gyára Budapestben, Károly-kört 19 sz. br. Orozy-ház.

GUMMI Valódi francia és amerikai és halhólyag különlegességek tucata 5 frttól 6-ig. — Női különlegességek: Párizsi szivacsok tucata 4 és 5 frt. Ujj-! Pely-Porus: női különlegesség drája 2 és 2.50. Vidéki megrendelések a legnagyobb halgatlagság mellett eszközöltnék. — Árjegyzék ingyen és bérmentve szolgáltatnak.

Minden borkeszéléshez szükséges égett anyagok, és pedig víza-hólyag, bormazamát (Weinbouquet.) borderítő-po (Klärungspulver) ugy porok a bor savanyúságának megszüntetésére; továbbá tökéletesen armtalmatlan borfestékek, glicerín, gelatin, kénlapocskak nemkülönbön parafa-dugók és palackokra való cinn-csipek (Kapseln) a legjobb minőségben s legdisszabban kaphatók:
Watterich Arnold
ur kereskedéschen
Budapest, Dohány-utca 1. szám alatt.
Árjegyzékek és kezelési jegyzék ingyen

Regina Mária
az első 1000 frt óvadékkal ellátott és hatóságilag engedélyezett
elhelyező intézete
Budapest, IV. Károly-kört 22. szám.
elhelyez helyben és vidéke pénztárosok pinczernök vendéglői szakácsnok szobaasszonyok és szállodai szobaleányokat stb.

Andrássy
Nándor
köz- és váltó-ügve
lakik
BUDAPEST,
üllői-ut 25. sz.

Naftalin, felülmulhatlan kitűnő minőségben.
Moly por, legbiztosabb szer molyveszély ellen,
Molyszesz, Patchonli fű, Molypapír
Valódi dalmát **rovarpör** és felűnő biztos hatású **rovár-irtó-folyadék**.
Továbbá padló fényező szerek, Hectograph-hoz való cikkek, fém- és ablaktisztító anyagok kaphatók
Detsinyi Károly, gyógyszer kereskedésében BUDAPESTEN,
FÜRDŐ-UTCA 10. bálvány-u. sarok „A KIGYÓHOZ”

GYÁRA:
Budapest, VIII., Rök-Szilárd-utca 18.
Szállodai és vendéglői egész butorok tisztítását elvállalja anélkül, hogy a tárgyak Budapestre szállíthatassanak, azoknak tisztítását a helyszínen eszközölné.
Vagyok bator a t. cz. vendéglős és szállodás unakrak évek óta fennálló **mű-selyem-festő** és egyéb tisztító-intézetnek becses figyelmükbe ajánlan. — **Vegyileg tisztítható:** bármily női-, férfi- és gyermeköltönyt, egpenruha, színházi jelmez, vagy akár ruha prémezet stb., fejlejtlenül anélkül, hogy színeiben, alakjában (Fagon) és fényében veszten. legyen az bármily **díszes** is; továbbá tisztítható: csipke, csipke és crepéndó, himzett vagy horgolt asztal- és ágyterítő, paplan, szőnyeg-függöny bármily díszítő és butorszevet, vatirozott tárgy, kártyozott butor, **sipkefogónyok** mely nem csok gondosan tisztítatnak. hanem a butorhoz illően vagy bármily néven nevezendő színeben festetnek és kívánatra lángmentesítetnek (impragnatio) gyaipás-juhőr (Merino) tisztítatik és minden színeben festetik. Selyem-, gyapjú-, műbársony- és atlasz-nyomatás a legjobb mintákban.
Vidéki megrendelések utánvéttel eszközöltnék, **csomagolása** saját áron számítatik. Tudakozódókra gyors és készséges válasz adatik.

KOVALD PÉTER

műselyemfestő- és vegyszeti tisztító-intézet Budapestben.

FIÓKJA:
Budapest, IV., Korona-utca 6. sz.

ELADÓ és bérbeadó vendéglők SOMOGY-SZOBON.

Somogy-Szobb vasuti állomáson két keresztező vonal kiépítése által egy központi pályaudvar alakult. **Barcs és Keszthely felé.**

A pályaudvarral megyés bejáronál két szoba, konyha és kamrából 1²/₃ holdas kertből álló helyiség 8 év óta csapláros által mint korcsma kezeltetik 2000 frtért minden órában eladó.

Szinte eladó az indóház közelében: **egy 8 szoba, 2 konyha, 2 kamra, pin-cze és melléképületekből álló, vendéglőnek épült emeletes ház, vagy esetleg az alsó osztályok 3 vagy több évre vendéglőnek bérbe vehetők a többi épületekkel együtt. A butorzat megváltható.**

Bánatpénzzel ellátott érdeklődő vevő-felek alkuszók kizárásával a tulajdonossal helyben érintkezhetnek. Levélbeni kérdések válaszához postabélyeg mel-lékelése szükséges.

Somogy Szobb, 1890. július

Vincze Adolf, házbirtokos.

4890
1890

Hirdetmény

M.-Sziget város tulajdonát képező
s a piacztér legkitünőbb pontján épített

„**V I G A D Ó**”

palota emeleti részének, mely áll 25 vendégszobából, ét- és egy 25 méter hosszú és 11 méter széles tánc-terem, kávéház és pinczehelyiségekből, úgy nemkülönben az épület alatt levő többi pinczehelyiségek, részben a folyó év augusztus hó 1-től, részben pedig a f. év november hó 1-től 6 évre bérbeadni határozatott.

Miről a bérleni szándékozó közönség azzal értesítettik, hogy az árverés megtartására 1890. évi július hó 25-ik napjának délelőtt 10 órája a polgármesteri irodába kitűzetik.

Zárt ajánlatok a kitűzött árverési óráig 50 kros bélyeg, az ajánlandó bérösszeg 10 százalékba bánópénzzel és azon záradékkal ellátva, hogy a szerződési feltételek ismeretese, és azoknak magát aláveti — beadhatók.

A szerződési feltételek a hivatalos órákban a polgármesteri irodában megtekinthetők.

Utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

M.-Szigeten, 1890. július hó 10-én

a polgármesteri hivatal.

Szálloda bérbeadás.

Orosháza község, a tulajdonát képező

„Alföld“ szállodát

összes helyiségeivel együtt 1891. évi január 1-ső napjától számítandó 6 egymásután következő évre haszonbérbe adja.

Felhivatnak a vállalkozók, hogy kérvényeiket az alírott községi előljárársághoz

f. évi augusztus 24-ig adják be.

Kikiáltási ár 4820 forint,

a melynek 10%-tól összege készpénzben; vagy óvadékképes papirokban bánatpénzül leteendő. Az árverés f. évi aug. 25-én délelőtt 6 órakor tartatik meg

Orosházán 1890. július 24-én.

Vangyel Szilárd

I. jegyző.

Tóth Pál

bíró.

Bor- és sörcsarnok megnyitás.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, hogy Budapesten az **Erzsébet-körút 44. sz. alatt** (Dob utca sarok) egy a mai kor igényeinek teljesen megfelelő díszesen berendezett

bor- és sörcsarnokot

rendeztem be s azt f. évi augusztus hó 2-án ünnepélyesen megnyitom. Midőn erről a nagyérdemű közönséget értesíteni szerencsém van, egyuttal köszönetet mondok az eddig régi üzletem iránt tanúsított partfogásért s főtörökvesem pedig oda fog irányulni, hogy **ízletes ételeim, természetes tiszta boraim** kiszolgálásával a n. é. közönség tömeges látogatását új üzletem részére is kiérdemeljem. Kiváló tisztelettel

Budapest, 1890. július 30.

Hell Ferencz, vendéglős.

Wein- und Bierhalle-Eröffnung.

Beehre mich einem P. T. Publikum die höfl. Anzeige zu machen, dass ich in Budapest, **Elisabethring Nr. 44,** (Ecke Trommelgasse) eine den heutigen Ansprüchen vollkommen entsprechende prachtvoll

Wein- und Bierhalle

eingerichtet habe und selbe am 2-ten August 1890 eröffnen werde. Indem ich dem P. T. Publikum hievon höfl. Mittheilung mache, danke ich bestens für das mir in meinem früheren Geschäfte bewiesene Vertrauen und wird mein Hauptbestreben dahin gerichtet sein, durch Verabreichung **schmackhafter Speisen, sowie Naturweine,** mir einen zahlreichen Zuspruch des P. T. Publikums auch in meinem neuen Geschäfte zu sichern.

Budapest, am 30. Juli 1890.

Achtungsvoll

Franz Hell, Gastwirth.